

прѣданъ имать быти Сынъ члвѣчскій въ рѣцѣ члвѣчскыхъ, и оубіютъ его, и въ третій день востанетъ.
ст. 22—23.

ИЗЪСНЕНІЕ.

а) Духъ-тъ злобный, който всакога иска да погуби челоуѣка, като сѧ вселн въ нѣкого (челоуѣка) отъ Божіе попушеніе, подвержла го на испытаніѧ и мжка отъ всакакъвъ родъ (сирѣчь различны).

в). Не могли (дѣла Христоиз) апостоли-ти да изгонять вѣса за неверствіе-то ихъ. Сирѣчь тѣи нмали и тога вѣрж въ Христа, нъ не е была толкъва снана, каквато трѣвала да-е, за да изгонять вѣса изъ челоуѣка.

в). Христоиз сравнава вѣрж-тж съ сѣмѧ-то горѣшчно (сннапово, ардалево),⁵ спорѣдь че както това сѣмѧ, макаръ е толко малко, обаче пронзрацѧва изъ себе-сн голѣмо (стекло, като) дръво: така и вѣрата на глѣдъ сама по себе е малка, обаче може да приноси изобилнѣйшіи плодове, и да пронзводи преголѣмы дѣйствіѧ.

г). Таа гора, что ѡж показва Христоиз тѣка, разѡмѣва сѧ да е была Авдоръ, на коужто сѧ Той преобразилъ предъ ученици-ты ш.

ХРИСТІАНСКО УЧЕНІЕ.

1. Съ снаж-тж на вѣрж-тж Христіани-ти можть да правать голѣмы чюдеса.

2. Длзжни сме да вѣрваме несѡмнѣнно, че Христоиз самъ доброволно прѣдалъ себе-сн на смърть, та